

РЕШЕНИЕ

№ 5015

гр. София, 21.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 21.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **997** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ).

Образувано е по повод на Жалба с вх. № 338400-1166/28.01.2022 г., подадена от В. К. Й., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], чрез пълномощник адв. М. А. З. – САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, срещу Заповед № 3384з-18/12.01.2022 г. на Началника на 09 Районно управление (РУ) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която отказва да продължи срока на издадено разрешение за носене, съхранение и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие – пистолет марка „Г.“, кал. 9x19 с № GDZ272 и пистолет марка „АР“, кал. 7,65 с № BU4998, с цел самоохрана.

Жалбоподателят счита издадената заповед, с която му се отказва подновяване на разрешение за носене и съхраняване на оръжие за неправилна и необоснована, постановена при съществено нарушение на материалния закон и на административнопроцесуалните правила.

Инвокират се доводи, че жалбоподателят притежава от почти 25 години посочените късоцевни огнестрелни оръжия (КОО), както и 4 броя дългоцевни огнестрелни оръжия (ДОО) и всяко негово заявление за продължаване срока на валидността им е приключвало с издадено разрешение за тяхното носене, съхранение и употреба.

Твърди, че отговаря на изискванията на чл. 58 ЗОБВВПИ, представил е всички необходими документи. Като основателна причина по смисъла на чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ обосновава, че заеманата от него длъжност „главен специалист“ в Отдел „Стопански дейности“, Дирекция „Стопански дейности, инвестиции и хидромелиорации“ в Министерство на земеделието (МЗ) е изключително отговорна, свързана ежедневно с „транспортно обслужване на служителите на Министерство на земеделието при изпълнение на служебните им задължения в и извън работно време, в [населено място] и в страната“, като пътуванията понякога са и в тъмната част на денонощието, след работно време и по второкласни пътища извън населени места. Сочи, че при превоза на хора изрично му е възложена „грижа за собствената ми безопасност и безопасността на хората, които биха могли да пострадат от неговото действие или бездействие“. Твърди, че административният орган е извършил съществено нарушение на административнопроизводствените правила, като не е уведомил заявителя за отстраняване на недостатъците съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 2 АПК.

Моли заповедта да бъде отменена. В хода на съдебното производство жалбоподателят – редовно призован, представлява от адв. З., който поддържа жалбата по съображенията, изложени в нея.

Ответникът – Началникът на 09 РУ при СДВР, редовно призован, представлява се от юрисконсулт Х.. Същият счита процесната заповед за законосъобразна и правилна. Излага доводи, че в хода на административното производство жалбоподателят не е посочил наличие на конкретни заплахи или опасности за живота и здравето му, поради което посочените от него обстоятелства се явяват неотнормими. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Производството по издаване на оспорения административен акт е започнало със заявление вх. № 426600-3423/06.12.2021 г. /л. 18/ за продължаване срока на валидност на разрешително за носене, съхранение и употреба на 4 бр. ДОО – за ловни цели и 2 бр. КОО за самоотбрана, депозирано от оспорващия до Началника на 09 РУ – СДВР. Към заявлението са приложени: 2 бр. Удостоверения за годност за употреба на огнестрелно оръжие от 26.11.2021 г., издадени от [фирма]; Членска карта от Националното ловно-рибарско сдружение; 2 бр. Удостоверения за изстреляни патрони от 02.12.2021 г., издадени от [фирма]; Удостоверение рег. № И-33614/01.12.2021 г., издадено от Национална следствена служба, удостоверяващо, че към датата на издаване срещу Й. няма данни за обвинения по неприключили наказателни производства; Свидетелство за съдимост рег. № 85085/30.11.2021 г., издадено от Софийски районен съд; Медицинско удостоверение № 14737/01.12.2021 г., издадено от Център за психично здраве „Проф. Н. Ш.“; Копие на лична карта; Удостоверение за придобита правоспособност за безопасно боравене с оръжие от 24.11.1999 г., издадено от Център за бойна подготовка и спорт към Министерство на вътрешните работи; Диплома за завършено средно образование Серия ДИ № 005279, рег. № 79-19/01.07.2008 г.; Удостоверение за подборно ловуване от 12.12.2012 г., издадено от Изпълнителна агенция по горите (И.) към МЗ; Билет за лов № 294517/22.10.2015 г., издаден от И. към МЗ.

В съответствие с чл. 83 ЗОБВВПИ е извършена проверка на В. Й. във връзка с подадено от него заявление с искане за продължаване на срока на разрешение, носене,

и употреба на притежаваните от него 2 бр. КОО (за самоотбрана) – пистолет марка „Г.“, кал. 9x19 с № GDZ272 и пистолет марка „АР“, кал. 7,65 с № BU4998 и 4 бр. ДОО (за ловни цели) – ловна пушка марка „ИЖ-58“, кал. 16 с № P5156, ловна пушка марка „Л.“, кал. 12 с № 27340, ловна комбинирана пушка марка „З. Б.“, кал. 12/5,6x52R с № 3-907769/361624 и ловна комбинирана пушка „ЗКК-600“, кал. 30-06 с № 054794.

В докладна записка рег. № 3384р-47271/16.12.2021 г. от младши експерт в група „КОС“ към сектор „ОП“ при 09 РУ – СДВР /л. 17/ е посочено, че в хода на проверката е установено, че изложените в преписката основания за продължаване на срока на разрешение за притежавани от Й. КОО не оправдават нуждата от съхранение, носене и употреба на посочените огнестрелни оръжия за самоотбрана, а именно липсват данни за съществуваща реална заплаха за живота, здравето и имуществото на лицето към момента на депозиране на заявлението.

Младши експертът е приел, че по отношения на 4 бр. ДОО изложените от заявителя мотиви за необходимостта да упражнява правото си на лов са достатъчни на същия да бъде разрешено продължаване на срока на разрешение за носене, съхранение и употреба на посочение оръжия за ловни цели.

С Писмо рег. № УРИ 3384р-47271/16.12.2021 г. Началникът на 09 РУ-СДВР е уведомил Й., че във връзка с подаденото от него заявление с искане за продължаване на срока на издаденото му разрешение за носене, съхранение и употреба на късоцевни огнестрелни оръжия, с цел самоотбрана, на основание чл. 7, ал. 2 АПК му се отказва продължаване на срока на притежаваните от него 2 бр. КОО. Уведомен е, че в хода на извършената по заявлението му проверка не са установени данни за съществуваща реална заплаха за живота, здравето и имуществото му, както и че изложените от него основания не оправдават нуждата от огнестрелно оръжие за самоотбрана, поради което спрямо него е започната процедура по издаване на отказ. Указано му е, че на основание чл. 34, ал. 3 АПК в 7-дневен срок от получаване на писмото, може да депозира в деловодство на 09 РУ-СДВР в писмен вид възражения, обяснения и/или доказателства, с които да посочи основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение за подновяване на срока на КОО на основание чл. 76, ал. 3, т. 3 ЗОБВВПИ. Писмото е получено лично от Й. на 10.01.2022 г.

Жалбоподателят се е възползвал от предоставената му възможност и е депозирал Допълнителни мотиви вх. № 426600-84/10.01.2022 г., в които е изложил, че работи в МЗ и дейността му е твърде отговорна, като включва обслужване на заместник-министри и други отговорни лица, пътуване през нощта в различни краища на страната и поемане на отговорност както за своето здраве, така и за здравето и имуществото на превозваните от него лица. КОО притежавал от 25 години, като до момента не е имал постановен отказ за подновяване.

В становище на служителя на „КОС“ при 09 РУ – СДВР рег. № УРИ 426600-0084/10.01.2022 г. са изложени резултатите от проверката по заявление вх. № 426600-3423/06.12.2021 г. Посочено е, че е извършена проверка съгласно изискванията на чл. 83 ЗОБВВПИ и е установено, че в информационните масиви на ЦИС „Полиция“ КОС няма информация за Й., лицето не е осъждано, няма образуването срещу него предварително производство, не страда от психични разстройства и няма данни спрямо него да са прилагани мерки по Закона за защита от домашно насилие. Изложено е и че посочените в заявлението мотиви не потвърждават необходимостта от притежаване на КОО с цел самоотбрана и съответно от продължаване на срока на разрешението за съхранение и разрешение за носене и

употреба на притежаваните от него огнестрелни оръжия с цел самоохрана, тъй като липсват данни за съществуваща конкретна реална заплаха за живота и здравето на Й.. Въз основа на изложеното служителят на „КОС“ при 09 РУ – СДВР е предложил по отношение на притежаваните от В. К. Й. КОО да бъде отказано издаването на разрешение за съхранение, носене и употреба съгласно чл. 58, ал. 1, т. 10 вр. с чл. 83, ал. 5, предл. 2-ро ЗОБВВПИ, а по отношение на притежаваните ДОО за ловни цели – да се издаде разрешително.

С оспорената Заповед рег. № 3384з-18/12.01.2022 г. е постановен отказ от продължаване на срока на издадено разрешение за носене, съхранение и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие, издадена от Началника на 09 РУ към СДВР, на основание чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ. В обстоятелствената част на административния акт е посочено, че дефинитивно посочените от Й. мотиви не потвърждават с факти и доказателства необходимостта от притежаване на късоцевно нарезно оръжие с цел самоотбрана и съответно от продължаване на срока на разрешение за съхранение и разрешение за носене и употреба на притежаваните от него огнестрелни оръжия с цел самоохрана, тъй като липсват данни за съществуваща реална заплаха за живота, здравето и имуществото на лицето към момента на депозиране на заявлението. Посочено е също и че притежанието на огнестрелно оръжие, с оглед високата степен на риск за обществения ред и сигурност, не може да бъде самоцелно, а обосновано от сериозни и уважителни причини. Посочените от Й. мотиви и доводи за потенциална опасност не са релевантни на депозираното заявление, доколкото хипотетичната опасност, налагаща самоотбрана, съществува за всеки член на обществото. Изтъкнато е, че твърдяната нужда на заявителя не попада в обхвата на закона, т. к. въведеният разрешителен режим изисква установяване на основателни, актуални и конкретни причини, които по несъмнен начин обосновават необходимост от носене на оръжие.

При така установеното от фактическа страна и след извършената служебна проверка по реда на чл. 168, ал. 1 АПК, съдът извежда следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от засегнато от оспорвания административен акт лице, в законово установения срок по чл. 149, ал. 1 АПК и следва да бъде разгледана по същество.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Началника на 09 РУ – СДВР, в изпълнение на правомощията му съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ. Същият съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК реквизити, както и фактическите и правни основания за постановяването му.

Съгласно чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ лицето, получило разрешение за носене, съхранение и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях, в едномесечен срок преди изтичането на срока по чл. 84, ал. 2 ЗОБВВПИ, подава заявление по образец за подновяване на разрешението до съответния началник на РУ на МВР, придружено от документите по документите по чл. 79, 80, чл. 81, ал. 1, т. 4 и ал. 2, 3, 5 и 6 или чл. 81а, удостоверение за годност за употреба на огнестрелното оръжие и документ от стрелбищен комплекс за проведени минимум веднъж за срока на действащото разрешително учебни стрелби по програма, включваща не по-малко от 50 броя боеприпаси за всяко от огнестрелните оръжия по чл. 6, ал. 3, т. 1, вписани в разрешителното.

Редът за издаване на разрешение за подновяване на срока е този по чл. 83 ЗОБВВПИ, към който препраща чл. 87, ал. 3 от закона. А чл. 83 ЗОБВВПИ изисква представяне

на документите по чл. 76 и проверка на условията по чл. 58 от закона – освен документите по чл. 76, ал. 3 – 7 от закона, служебно се извършва и проверка на обстоятелствата по чл. 58, ал. 1, т. 3, както и дали срещу съответното лице има образувано досъдебно производство за умишлено престъпление от общ характер. Разрешението за носене и съхранение на огнестрелно оръжие по своята правна същност е облагодприятстващ административен акт, който органът издава при наличие на установените в закона предпоставки. В чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ, законодателят е регламентирал материалноправните изисквания, при наличието на които органът по чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ е длъжен да откаже издаване на разрешение.

Изискванията са два вида – свързани с личността на заявителя /т. 1 – 9 на чл. 58, ал. 1 и свързани с целта, за която се иска разрешението /т. 10/.

Посочването на основателна причина за издаване, а от там и за подновяване на разрешително, е изискване въведено като задължителен елемент на заявлението на физическо лице - чл. 76, ал. 3, т. 3 ЗОБВВПИ, като в тежест на лицето е да докаже причина, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение.

И разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ определя, че разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси не се издават на лице, което няма основателна причина – самоотбрана, ловни цели, спортни цели, учебни цели, културни цели, колекциониране и оръжейна сбирка, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Обосноваването на основателна причина от носене и съхраняване на оръжие е въведено като задължителен елемент на искането за издаване на разрешение на физическо лице съгласно чл. 76, ал. 3, т. 3 ЗОБВВПИ.

Съгласно чл. 83, ал. 2 ЗОБВВПИ при констатиране на непълноти и/или несъответствия с изискванията на този закон, органът по ал. 1 уведомява писмено заявителя и дава указания в 30-дневен срок за отстраняването им, в който срокът по ал. 5 спира да тече.

Освен материалноправните изисквания, при наличието на които органът издава разрешение, законодателят с оглед на правния субект, който иска издаване на разрешение и с оглед на целта, за която се иска издаване на разрешението, е регламентирал изрично и съдържанието на заявлението, което лицата следва да подадат, както и необходимите документи, които следва да бъдат приложени към него.

Както по-горе беше казано, редът за издаване на разрешение за подновяване на срока е този уреждащ първоначалното издаване по чл. 83 ЗОБВВПИ, към който препраща чл. 87, ал. 3 от закона.

Законодателят изрично е определил материалноправни изисквания за издаване на разрешението, а, от друга страна, е регламентирал документите, които заявителят трябва да представи, за да може органът да прецени наличието или липсата на материалноправните пречки. Освен че е регламентирал материалноправните изисквания, съдържанието на заявлението и необходимите приложения, законодателят е регламентирал и самото производство по издаване на разрешение. Налице е специален ред за издаване на този вид индивидуални административни актове.

Едва след като се установи какво точно е регламентирал законодателят като специален ред, следва да се прецени доколко приложими са общите разпоредби на АПК и какво от общата регламентация на АПК намира приложение в производството

по ЗОБВВПИ.

Специалният закон – чл. 83, ал. 2 ЗОБВВПИ изрично определя срока, който допълнително следва да бъде даден на заявителя, за да допълни заявлението си при непълноти или да премахне несъответствията с изискванията на закона, и този срок е определен на 30 дни. Административният орган няма право на преценка и не може да определя друг срок или да приложи друг ред за това.

Общата норма на чл. 34, ал. 3 от АПК, посочена от административният орган като основание за предоставяне на 7-дневен срок за представяне на писмени доказателства и възражения в Писмо рег. № УРИ 3384р-47271/16.12.2021 г. /лист 16/, не се отнася до хипотеза на отстраняване на непълноти на заявлението и премахване на несъответствия със закона.

Общата норма, уреждаща хипотеза на отстраняване на непълноти на заявлението, е тази на чл. 30, ал. 2 АПК, на която се е позовал жалбоподателя в жалбата си, но тя се явява неприложима при наличието на специална – чл. 83, ал. 2 ЗОБВВПИ.

Чл. 34, ал. 3 АПК се отнася до осигуряването на възможността на страните в административното производство да участват активно в него. Нормата определя, че административният орган, след като събере всички необходими доказателства за изясняване на фактите и обстоятелствата по случая, трябва да даде възможност на страните да изразят становище по тях, да направят възражение относно допустимостта или истинността на събраните доказателства, могат да поискат събирането на допълнително доказателства или да направят други писмени искания. Правото на страната да участва по този начин активно в производството по издаване на административния акт не е абсолютно и законът дава възможност на органа да определи срока, в който тази възможност може да бъде реализирана, като поставя горна граница на неговата продължителност – не по-дълго от 7 дни.

В случая ответникът изрично е посочил в Писмо рег. № УРИ 3384р-47271/16.12.2021 г. /лист 16/, че в постъпилото заявление не е посочена основателна причина, която по несъмнен начин да обоснове необходимостта от подновяване на разрешението за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие. Очевидно административният орган е счел, че са налице непълноти на заявлението и приложенията и е изпратил съобщение на заявителя, като му е дал 7-дневен срок, като е посочил като правно основание чл. 34, ал. 3 АПК, да представи допълнителни писмени доказателства и възражения.

Специалният закон предвижда, че ответникът събира служебно част от информацията – чл. 83, ал. 4 ЗОБВВПИ, а именно – служебно проверява обстоятелствата по чл. 58, ал. 1, т. 3, както и дали срещу лицето има образувано досъдебно производство за умишлено престъпление от общ характер. Чак след като органът събере тази информация, то той следва да осигури на заявителя възможност да се запознае с така събраните доказателства и да изрази становище по тях, да направи възражение и т. н. съгласно чл. 34, ал. 3 АПК, доколкото в специалния закон не е предвидена такава възможност и следва да се приложи общата такава в АПК.

Ответникът, след като е счел, че заявлението на жалбоподателя е непълно и в него няма посочена основателна причина по чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ, е следвало да приложи специалната норма чл. 83, ал. 2 ЗОБВВПИ и да даде на жалбоподателя 30-дневен срок да попълни заявлението си с мотиви и доказателства, които да обосноват необходимостта от подновяване на разрешението, а не да предоставя срок за извършване на действията по чл. 34, ал. 3 от АПК.

В конкретния случай административният орган е направил неправилна преценка кои от общите правила в АПК при издаване на индивидуални административни актове и на кой етап от производството по ЗОБВВПИ са приложими.

Процесуалното нарушение е съществено и обосновава отмяна на акта само на това основание. При преценка, че са налице непълноти на заявлението, органът е длъжен да предостави на заявителя срока по чл. 83, ал. 2 ЗОБВВПИ с указания за отстраняване на недостатъците.

В оспорения отказ изрично е посочено, че на заявителя е предоставена възможността по чл. 34, ал. 3 АПК, като същият е уведомен с Писмо рег. № УРИ 3384р-47271/16.12.2021 г. /лист 16/, че посочените от него мотиви са недостатъчни.

Както по-горе беше посочено, с посоченото писмо на основание чл. 34, ал. 3 АПК на жалбоподателя е предоставен 7-дневен срок за писмени доказателства и възражения, а не 30-дневен срок по чл. 83, ал. 2 от ЗОБВВПИ.

Ако е осигурен законовият 30-дневен срок за поправяне непълнотите на заявлението, жалбоподателят би имал възможност да представи и други доказателства, обосноваващи искането му пред ответника, и тогава изводите на последния биха могли да бъдат различни. Естествено органът също така би могъл да откаже подновяване, но дължи излагане на последователни и подробни мотиви за това след надлежно протекло административно производство.

С оглед гореизложеното, съдът счита, че обжалваният отказ е незаконосъобразен, като постановен при съществено процесуално нарушение /несъобразяване с разпоредбата на чл. 83, ал. 2 ЗОБВВПИ, поради което следва да бъде отменен, а преписката върната за ново произнасяне, съгласно мотивите на настоящото решение.

При този изход на делото в полза на жалбоподателя, съгласно чл. 143, ал. 4 АПК, следва да бъдат присъдени разноски в размер на 10 лева, представляващи държавна такса, които да се заплатят от юридическото лице, в структурата на което е административният орган, издател на незаконосъобразния административен акт.

С оглед изложеното и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 46-и административен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 3384з-18/12.01.2022 г. на Началника на 09 РУ – СДВР, с която е постановен отказ за продължаване на срока на издадено разрешение за носене, съхранение и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие – пистолет марка „Г“, кал. 9x19 с № GDZ272 и пистолет марка „АР“, кал. 7,65 с № BU4998, с цел самоохрана, като незаконосъобразна.

ВРЪЩА административната преписка на Началника на 09 РУ – СДВР за ново произнасяне съгласно мотивите на настоящото решение при спазване на разпоредбите и сроковете по ЗОБВВПИ.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, да заплати на В. К. Й., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], сторените от него деловодни разноски в размер на 10 (десет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба чрез Административен съд София град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: